

Neúplnost rozsudku podle čís. 5 § 281 tr. ř. spatřuje stížnost v tom, že soud neuvažoval o skutečnosti, že spis nedopatřením přišel do nepravého oddělení; kdyby byl o této okolnosti uvažoval, byl by soud podle předpokladu stížnosti musel uznati, že promlčení podle § 40 tisk. zák. nastalo, poněvadž následkem tohoto nedopatření nebylo lze v zahájeném řízení pokračovati. Leč stěžovateli přes to přece nebylo zabráněno, by se vhodnými návrhy u příslušného oddělení nedomáhal toho, by bylo po spise včas pátráno, po případě by spis, pokud by nebyl nalezen, byl znova zřízen (viz v tomto smyslu rozhodnutí čís. 2678 vídeňské úřední sbírky). Není tedy rozsudek stížen zmatečností podle čís. 5 § 281 tr. ř., pokud se o této okolnosti nezmiňuje, ana jest tato okolnost pro otázku, zda bylo lze pokračovati v trestním řízení, nerozhodná.

Čís. 3913.

Bylo-li trestní řízení ohledně všech některým obviněným za vinu kladených činů u jednoho soudu vyřízeno a odsuzujícím rozsudkem ukončeno, není překážky, by trestní věc proti ostatním obviněným, jež byla v souběhu s trestními věcmi oněch obviněných, nebyla vyloučena a postoupena jinému soudu, jenž by byl pro ni příslušný nehledíc k souběhu jejímu s jinými trestními věcmi, a nevadí tomuto postupu ani sčítací zásada § 173, druhé věty tr. zák.

(Rozh. ze dne 16. července 1930, Nd II 70/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl záporný spor o příslušnost mezi krajskými soudy v Jihlavě a v Kutné Hoře v trestní věci proti Antonínu D-ovi a spol. pro zločin podvodu podle §§ 197, 200, 201 d), 203 tr. zák. a pro zločin vydírání podle § 98 tr. zák. v ten smysl, že uznal příslušným krajský soud v Kutné Hoře.

D ů v o d y:

Krajský soud v Kutné Hoře konal pod značkou spisovou Tk IX 1067/29 v době od 16. října 1929 trestní vyšetřování proti devíti obviněným pro zločin podvodu a pro zločin vydírání. Když se dověděl, že se pod spisovou značkou Tk 506/29 vede u krajského soudu v Jihlavě proti dvěma z oněch obviněných, Rudolfu H-ovi a Vincenci D-ovi přípravné vyšetřování pro jiné podvody spáchané v obvodu krajského soudu Jihlavského již od začátku března 1929, postoupil krajský soud v Kutné Hoře trestní věc Tk IX 1067/29 dne 9. listopadu 1929 krajskému soudu v Jihlavě, kterýžto soud podle § 56 tr. ř. spojil postoupenou věc s vlastní trestní věcí Tk 506/29 a trestní řízení proti všem obviněným společně dále vedl. Dne 25. ledna 1930 podalo státní zastupitelství v Jihlavě obžalobu pro zločin podvodu a vydírání jen na obviněné Rudolfa H-a a Vincence D-a ohledně všech činů, jichž se tito obvinění dopustili, a současně usnesla se k návrhu státního zastupitelství radní komora krajského soudu v Jihlavě, že se trestní řízení proti ostat-

ním sedmi obviněným pro zločin podvodu a vydírání podle § 57 tr. ř. ze společného trestního řízení vylučuje a podle § 51 a 58 tr. ř. postupuje krajskému soudu v Kutné Hoře k příslušnému dalšímu jednání. Krajský soud v Kutné Hoře neuznal svou příslušnost, poukázav k tomu, že spojitost s trestným činem Vincence D-a, u krajského soudu v Jihlavě na základě oné obžaloby odsouzeného, v mnohých směrech ještě trvá, a že s ohledem na zásadu druhé věty § 173 tr. zák., platné pro všechny majetkové delikty, jest řešiti otázku příslušnosti podle předpisu § 51, nikoliv podle předpisu § 56 tr. ř.

Názoru krajského soudu v Kutné Hoře nelze přisvědčiti, neboť zakládá se na zřejmě mylném pojetí zásady vyslovené různými rozhodnutími nejvyššího soudu (viz na příklad čís. 2838, 3052, 3053 a 3228 sb. n. s.) o příslušnosti při majetkových deliktech. Podle těchto rozhodnutí řídí se ovšem příslušnost ke stíhání téhož pachatele pro několik majetkových deliktů, spáchaných v obvodech různých soudů, ustanoveními druhého odstavce § 51 tr. ř., nikoliv ustanovením § 56 tr. ř., takže ani vyloučením řízení ohledně některého ze zlodějského útoku tohoto obviněného z řízení dotud společně vedeného nemůže dojiti k účinkům § 58 tr. ř. Leč o takový příjad nejde v souzené trestní věci. Trestní řízení proti Rudolfu H-ovi a Vincenci D-ovi bylo ohledně všech těchto obviněným za vinu kladených činů u krajského soudu v Jihlavě vyřízeno a odsuzujícím rozsudkem skončeno. Vylučovací usnesení tohoto krajského soudu netýkalo se již skutků těchto dvou obviněných, nýbrž skutků spáchaných jinými obviněnými, třebaš i z části ve společnosti obviněných Rudolfa H-a a Vincence D-a. Má-li se věc tak, není překážky, by trestní věc proti těmto ostatním obviněným nebyla vyloučena a postoupena jinému soudu, jenž by byl pro ni příslušný nehledíc k jejímu souběhu s jinými trestními věcmi, a nevádí tomuto postupu ani sčítací zásada § 173 věty druhé tr. zák., již se dovolává krajský soud v Kutné Hoře, ana z této zásady vyplývající jednotnost trestného činu může býti vyvozována jen z jednotlivých skutků spáchaných týmž obviněným, nikoli však z toho, že některý z těchto skutků byl spáchán i ve společnosti jiného obviněného. Jelikož krajský soud v Jihlavě takto správně věc posuzoval, vyřídív sám celý soubor majetkových deliktů, Rudolfem H-em a Vincencem D-em spáchaných, a vyloučiv celý soubor majetkových deliktů ostatním obviněným za vinu kladených, a jelikož dále ohledně těchto obviněných nehledíc k souběhu s Jihlavskými trestními věcmi byl příslušným krajský soud v Kutné Hoře, předsevzav jakožto soud spáchaného činu vyšetřovací úkony počínaje dnem 16. října 1929 proti těmto obviněným pro skutky jim podle spisu Tk IX 1067/29 za vinu kladené a nyní právě vyloučené, bylo uznati příslušným krajským soud v Kutné Hoře.

Čís. 3914.

Výroky: »Ať žije sovětské Rusko«, »Ať žije sovětská unie« jsou pobuřováním ve smyslu § 14 čís. 1 zák. na ochranu rep., byly-li proneseny komunistickým činovníkem u příležitosti zakázaného demon-